

sine egne Statsborgere lige saa gunstigt, som Tyskland stiller Danmarks?

Om den økonomiske Nød i de nye Landsdele behøver jeg vel ikke at sige noget synderligt. Den er en Kendsgerning, og den rammer de nye Landsdele saa meget haardere, fordi Befolkningen dernede var nødt til i høj Grad at forsyne sig med Kroner, der kun havde den halve Værdi af Kronens oprindelige Værdi, medens Kronen nu er steget i den Grad, at man venter snart at kunne faa den op i Pari. Det betyder jo ikke andet end, at den store Gæld, som Befolkningen dernede var nødt til at stifte, næsten kommer op paa det dobbelte nu. Jeg ser ikke rettere end, at der maa gøres noget for at afhjælpe dette, maaske paa den Maade, at man hjalp til at skaffe billig Kredit, især Realkredit.

Der er ofte blevet klaget over Forvaltningens langsomme og dyre Gang, og man har i Danmark erkendt, at der maa gøres noget for at forsimple og forenkle Forvaltninggangen. Forenklingskommissionen har jo fremsat en hel Del Forslag i den Retning. Jeg mener, at man maa ønske meget udover det, som er kommet frem i disse Forslag, og jeg vil gerne have Lov til især at fremhæve et Omraade, hvor vi dernede er vant til en meget nemmere og hurtigere Ordning af Sagerne. Det er Formyndersager. Nu er det rigtigt nok foreslaaet, at Overformynderraadet faar større Selvstændighed til at afgøre Sager, men det er ikke det, som vi netop længes efter. Vi har jo haft en meget nemmere Maade. Nede i de nye Landsdele var det Privatmænd, der var Formyndere under de stedlige Dommeres Opsyn; og det gik godt; og man mener, at det kunde anbefale sig endnu den Dag i Dag. Befolkningen mener, at naar man har vist den denne Tillid før, skulde den saa ikke være denne Tillid værd endnu den Dag i Dag? Jeg mener, det er Selvforvaltningsprincippet, der i meget stærkere Grad, end det hidtil bruges, vil frem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Det ærede Medlem Hr. Schmidt's Udtalelse giver mig Anledning til straks at fremsætte et Par supplerende og korrigerende Bemærkninger. Det er mig selvfølgelig umuligt indenfor Rammen af en kort Bemærkning at gaa ind paa Locarno-Traktaten, men jeg tror, at De vil alle have det Indtryk af det ærede Medlem Hr. Schmidts

Tale, at den viser, at hans Sympati ligger til højre for den nuværende Regering i Tyskland. Medens han talte — og jeg antager, at det er hans Overbevisning —, som om han ønsker en Tilstand, hvor Retsprincippet maa sejre over Magtprincippet, saa er Sagen dog den, at hans Sympati i Tyskland ligger hos de Partier, der staa til højre for den nuværende Højregering dernede, og som i særlig Grad repræsenterer Magtsynspunktet.

Et Par Bemærkninger med Hensyn til Genève. Jeg har som mangeaarig Repræsentant for et Mindretal nede i den tyske Rigsdag med stor Sympati fulgt Forhandlingerne nede i Genève. Det ærede Medlem Hr. Schmidt henviste til, at det danske Mindretal har indtaget et Særstandpunkt i en enkelt Henseende. Men han omtalte ikke, at han som Repræsentant for det tyske Mindretal i Danmark paa et meget vigtigt Punkt ligeledes har indtaget et Særstandpunkt. Talen var om den nationale Autonomi, en Sag, der med særlig Styrke blev rejst af det tyske Mindretal i Estland og Jugoslavien med Ordførere som Dr. Schiemann og Dr. Kraft. De indtog et Standpunkt, som Dr. Schiemann kalder det statsbekræftende, og krævede, at den kulturelle Autonomi, Mindretalsspørgsmaalets hensigtsmæssige Ordning, skulde bygges paa den nu bestaaende Statsordning. Der blev foreslaaet en Resolution, som blev vedtaget med stort Flertal, og hvor dette blev fastslaet som det Standpunkt, der burde opretholdes. Men det ærede Medlem Hr. Schmidt mente ikke at kunne stemme for den og tog altsaa Forbehold i den Henseende... (Formanden ringer)... Jeg maa fatte mig kort og skal altsaa ganske kort endnu konstatere, at det eneste Sted, hvor den nationale Autonomi er gennemført, er Estland. Der mødte en Repræsentant for det tyske Mindretal i Ottawa, hvor vi forhandlede Mindretalsspørgsmaalet og konstaterede, at kun Finland og Danmark har ordnet Mindretalsspørgsmaalet paa en tilfredsstillende Maade. Kvintessensen i den kulturelle Autonomi er Forældrenes Ret til frit at bestemme over Børnenes Undervisning, og det Spørgsmaal er løst hos os.

Hans Nielsen: Under Finanslovbehandlingen i Fjor rettede jeg en Henstilling til Regeringen om at bidrage til Udsmykningen af Lagtingshuset i Thorshavn. Jeg vil nu rette en Tak til den højtærede Undervisningsminister, fordi hun har sendt 2 meget smukke Malerier op til Thorshavn; de er blevet ophængt i Lagtingshuset, og